

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmæ Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldus>

Lvgdvni, 1585

Quòd fatuum sit superbire generaliter de qualibet re temporali, scilicet libertate corporis, &c. & bonis naturalibus animæ. Cap. XXXI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46161](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46161)

fuit humilitatem: ipsi verò e contrario fundamentū ecclesiæ ponunt superbiam. Tale fundamentum poneret diabolus, si edificaret. Quomodo implent tales illud verbum domini, Ioan. 12. Qui mihi ministrat, me sequatur. Non sunt imitatores Christi, sed sunt quasi antichristi. Et 1. Ioã. 2. Qui dicit se in Christo manere, debet sicut ille ambulauit, & ipse ambulare. Bern. Si omnis quis dicit in Christo manere, debet sicut ille ambulauit & ipse ambulare: multo magis qui pro eo ambulare se dicit, qui pro eorum legatione fungitur qui ei ministrat, si eum non sequitur, inexcusabilis est. Terrere potest tales illud Matth. 18. Nisi conuersi fueritis & efficiamini sicut paruuli, non intrabitis in regnum caelorum. Paruulus quantumcunque nobilis sit, societatem pauperum non refugit: sic quantumcunque aliquis nobilis sit in ecclesia Dei, societatem ignobilium non debet refugere. De societate hominum diuersorum generum in ecclesia Dei, videtur esse dictum illud Esa. 11. Habitabit lupus cum agno, & pardus cum hœdo accubabit. ¶ Quinto videtur esse reprehensibilis illa cōsuetudo, quia videtur esse Deo abominabilis. Altitudo enim secularis non videtur Deo placere. Vnde Luc. 16. Quod altum est hominibus, abominatio est apud Deum. Abominatio est Deo offerunt, qui nobiles tantum canonicate volunt. Exo. 18. Abominationes Aegyptiorum immolabimus Deo nostro. ¶ Sexto videtur esse reprehensibilis hæc cōsuetudo, quia filios diaboli filiis Dei præponit, & generationem immundam generationi caelesti, & nobilitatem patredinis præponunt cuique gratiæ Dei. Nullam autem sapientiam, nullam aliam gratiam nobilitati carnis adæquant. Vnde consuetudo eorum non recipit dispensationem: quia secundum iudicium eorum non inuenit recompensationem, quod non est absque magna contumelia Dei. Sic porcus præponeret volutabrum luti, auro & lapidibus pretiosis. Ad sola temporalia videtur habere oculum ecclesiæ ista, non solum in canonicorum institutione, sed etiam in prælatorum perfectione, quod omnino intolerabile videtur, saltem in altero horum deberet respectus haberi ad spiritualia.

Quod fatuum sit superbire generaliter de qualibet re temporalis, scilicet libertate corporis, &c. & bonis naturalibus animæ. CAP. XXXI.

Viso quod fatuum sit superbire de nobilitate carnis, consequens est videre quod fatuum sit superbire de aliis bonis quæ prius nominata sunt. ¶ Notandum est ergo, quod fatuum est superbire de libertate corporis, cum corpus sit seruus maleuolus, & ideo tortura & cōpedibus dignus: iuxta illud Eccl. 33. Seruo maleuolus

leuolo tortura, & compedes, &c. De bonis vero naturalibus animarum fatuum est superbire: quia bona illa potest homo habere ad malum suum sicut ad bonum. Vnde Bernard. Si in professione religionis nouus homo callidus est ingenio, si viger arte, si præeminet intellectu, instrumenta sunt hæc tam vitiorum quam virtutum. Non ergo refugiat doceri uti eo in bono, quo & in malo uti potest. Fatuum est etiam superbire de diuitiis. Hoc enim est superbire de hoc, quod habet maiorem molam ad collum quam alij. Fatuum est etiam de potestate superbire, cum scriptum sit Sap. quod potentes potenter tormenta patientur. Ibidem legitur, quod durissimum iudicium his, qui presunt, fiet. Et August. dicit, quod quanto quis in loco superiori, tanto in periculo maiori vertatur. Fatuum est etiam superbire de gratia humana, cum scriptum sit Pro. vlt. quod fallax gratia, &c. Fatuum est etiam superbire de gloria huius mundi, cum gloria talis flos sit decidens. Vnde Esa. 28. Exit flos decidens gloria exultationis. Puerorum est, flores colligere, quæ ex arboribus decidunt, & inde lætari. Sic pueriles sunt qui de gloria huius mundi lætantur. Fatuum est etiam superbire de scientia, cum scriptum sit Ecclesi. 1. Qui addit scientiam, addit & laborem. De scientia superbire, est de lumine excæcari. Fatuum est etiam de virtutibus superbire. Hoc enim est de medicamine vulnerari. Gregor. Qui de virtutibus habitis extollitur, quasi de medicamento vulneratur.

De diuisione superbiæ sumpta penes diuersitatem personarum. Et primò de superbiâ ministrorum ecclesiæ in communi. CAP. XXXII.

Ortis autem duabus diuisionibus superbiæ, consequenter ponenda est tertia, quæ sumpta est secundum diuersitatem personarum, in quibus est superbia. Notandum ergo quod superbia diuidi potest in superbiam laicorum, & superbiam ministrorum ecclesiæ. Superbia verò ministrorum ecclesiæ potest sub diuisione in superbiam prælatorum, & superbiam subditorum: vel in superbiam claustralium, & superbiam secularium clericorum. Sed de superbia laicorum nihil specialiter hic dicemus. Sed de superbia ministrorum ecclesiæ hoc modo tractabimus. Primo dicemus aliquid de ea in communi. Secundo verò aliqua dicemus specialiter de superbia prælatorum. Tertio verò dicemus aliquid specialiter de superbia claustralium.

Quod superbiâ multum sit timenda ministris ecclesiæ.

NOTANDVM ergo est, quod superbia multum timenda est ministris ecclesiæ quinque de causis. Primo, quia multas occasiones habet superbiendi. Vna occasio est, quod ipsi sunt exce-